

РЕШЕНИЕ

№ 7055

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5470** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от Д. Т. Х. чрез адв. И. И. срещу Отказ рег. № 230000-7633/10.05.2022г. за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 6 РУ към СДВР. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и претендира сторените от жалбоподателя разноски.

Ответникът – Началника на 06 РУ към СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. дава заключение за неоснователност на жалбата и моли съда да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 142400-696 от 10.02.2022г. /л. 21/ за издаване на разрешение за

придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, депозирано от оспорващия до началника на 06 РУ - СДВР. Към преписката са приложени: Медицинско удостоверение № 1814 от 07.02.2022 г. от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа и, че не се води на диспансерен отчет; справка за съдимост от СРС от 10.02.2022 г. с отбелязване, че лицето не е осъждано; справка за съдимост от СРС от 10.02.2022г. с отбелязване, че лицето е осъждано по дело № 573-90, НОХД, присъда № 9/18.02.1991 г., влязла в сила на 04.03.1991 г.; удостоверение вх. № ФО-01833/07.02.2022 г.от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; удостоверение за годност на оръжие № 079/10.02.2022 г. от Оръжейна работилница „Ю 30“ ЕООД; Протокол за изстреляни боеприпаси във връзка с чл. 87, ал. 1, т. 3 от ЗОПВВПИ от сдружение „Стрелкови клуб Л.“ с изх. № 87131286/10.02.2022 г.; удостоверение за подборно ловуване на Д. Т. Х. с № 022318; членска карта към „Съюз на ловците и риболовците в България“ на Д. Т. Х.; Билет за лов № 419818 на Д. Т. Х. с № 0040332;

В докладна записка с УРИ 230р-6620 от 18.02.2022 г. от старши инспектор С. М., началник на група КОС към 06 РУ-СДВР /л. 33/ е предложено да бъде извършена проверка от служителите на група „Териториална полиция“-В. за лицето Д. Х. по подаденото му заявление с вх. № 142400-696/10.02.2022 г., съгласно чл. 38 от „Методическите указания. С докладна записка с УРИ 230р-6620, екз. 2 от 18.02.2022 г. от старши инспектор С. М., началник на група КОС към 06 РУ-СДВР /л. 35/ е предложено да бъде извършена проверка от служителите на група „Криминална“ – В. за лицето Д. Х. по подаденото му заявление с вх. № 142400-696/10.02.2022 г., съгласно чл. 39 от „Методическите указания.

Видно от докладна записка УРИ 230р-7942/25.02.2022 г. на младши полицейски инспектор Л. Л. от извършена на 23.02.2022 г. беседа с лицето Д. Х., е констатирано, че живее на посочения от него адрес със съпругата си М. Н. Д. и към момента работи като художник. По местоживее не е нарушавал обществения ред, да е влизал в пререкания с живущите в съседство, да злоупотребява с алкохолни напитки, да употребява наркотични вещества, няма издадени ограничителни заповеди по ЗЗДН, няма данни да контактува с лица от криминалния контингент и не се води на отчет като психично болен.

Във връзка с постъпилото искане, след направена справка в масивите на МВР се е установило, че спрямо Х. има въведени данни за извършени криминалистически регистрации за извършено престъпление по чл. 251-255 – кражба на лично имущество от НК от 1990г., съгласно докладна записка УРИ 230р-9272/07.03.2022 г.

С докладна записка рег. № 230р-9925/09.03.2022г. във връзка с постъпилото заявление от Д. Х. е предложено да бъде издадено, съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, разрешение за съхранение, носене и употреба на О..

Жалбоподателят е уведомен с писмо на ВПД началника на 06 РУ – СДВР за констатирани непълноти съгласно изискванията, визирани в чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ и на основание чл. 83, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон му е даден 30-дневен срок да отстрани пропуските и да представи в писмен вид основателна причина, свързани с искането му и е информиран, че при непредставянето им производството по издаване на разрешението ще бъде прекратено.

В указания му срок Д. Х. е представил допълнителни мотиви с вх. №

142100-1843/12.04.2022г. /л. 18/. В тях е посочил, че необходимостта от самоохрана, запазване на здравето му и това на семейството му, както и на неговото движимо и недвижимо имущество го е мотивирало да подаде заявлението за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие. Допълва, че притежава от повече 20 години оръжие, като до момента не е нарушавал закона, както и, че често му се налага да оценява, реставрира и ремонтира скъпи ювелирни предмети и награди. Пътува рано сутрин и късно вечер и носейки оръжие се чувства спокоен и по-малко застрашен.

Депозираното от жалбоподателя възражение е разгледано и взето предвид в хода на административната процедура от административния орган, видно от докладна записка с рег. № 230р-16080/20.04.2022г., с която е предложено да се издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие за самоотбрана.

С оспорения Отказ с рег. № 230000-7633/10.05.2022 г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на Об РУ към СДВР, на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че посочените от жалбоподателя мотиви не обосновават необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, доколкото са представени доказателства относно съществуваща потенциална опасност за живота и здравето на същото лице. От извършените справки в масивите на МВР не се е установило наличие на такива. Самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, каквато опасност също не е обоснована от жалбоподателя. Посочено е, че въведения от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни и уважителни причини, тъй като дейностите с огнестрелно оръжие и боеприпасите за него са източник с риск на обществена опасност. Указано е на жалбоподателя, че ако се чувства притеснен за сигурността си би могъл да придобие предупредително и/или сигнално оръжие, което е на уведомителен режим, съгласно чл.54, ал. 1 от ЗОБВВПИ. В заключение е прието, че представените мотиви и доводи за потенциални опасности не са релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда не попада в обхвата на закона, имайки предвид, че въведеният разрешителен режим изисква установяването на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие извън хипотетични предположения. Отказът е връчен на оспорващия на 25.05.2022 г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 08.06.2022 г.

По делото, като доказателства да приложени Диплома за завършено средно образование на жалбоподателя Серия А № 000160 от Средно специално художествено училище за приложни изкуства, [населено място]; Диплома за завършено висше образование на жалбоподателя Серия А – 84 № 001300 от Висш институт за изобразителни изкуства „Н. П.“, както и изслушани свидетелите К. М. Д. и Б. С. Г..

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на Об

РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за констатираните непълноти и/или несъответствия на подадените документи с изискванията на закона и съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ административният орган е дал 30-дневен срок за отстраняването им.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на Д. Х. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай Х. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, като конкретизира в депозираните допълнителни мотиви от 12.04.2022 г., че искането е с цел осигуряване на неговата защита, както и тази на семейството му и на движимото и недвижимото му имущество и излага мотиви в тази насока.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт

на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Пренасянето на реставрирани и ремонтирани предмети, ювелирни предмети на значителна стойност, не обосновават основателна причина за предоставяне на разрешение, въпреки твърдяното от жалбоподателя, че представляват престъпен интерес за някои лица, тъй като необходимостта от самоотбрана трябва да е реална и непосредствена и то към момента на подаване на заявлението. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосноват по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението през 2022 г., необходимостта от носене на огнестрелно оръжие към този момент не е доказана.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица -

търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. Х. срещу Отказ рег. № 230000-7633/10.05.2022г. за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 6 РУ към СДВР.

ОСЪЖДА Д. Т. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: